

Jinonický KURÝR

www.jinonickykuryr.cz
redakce@jinonickykuryr.cz

SRPEN 2014

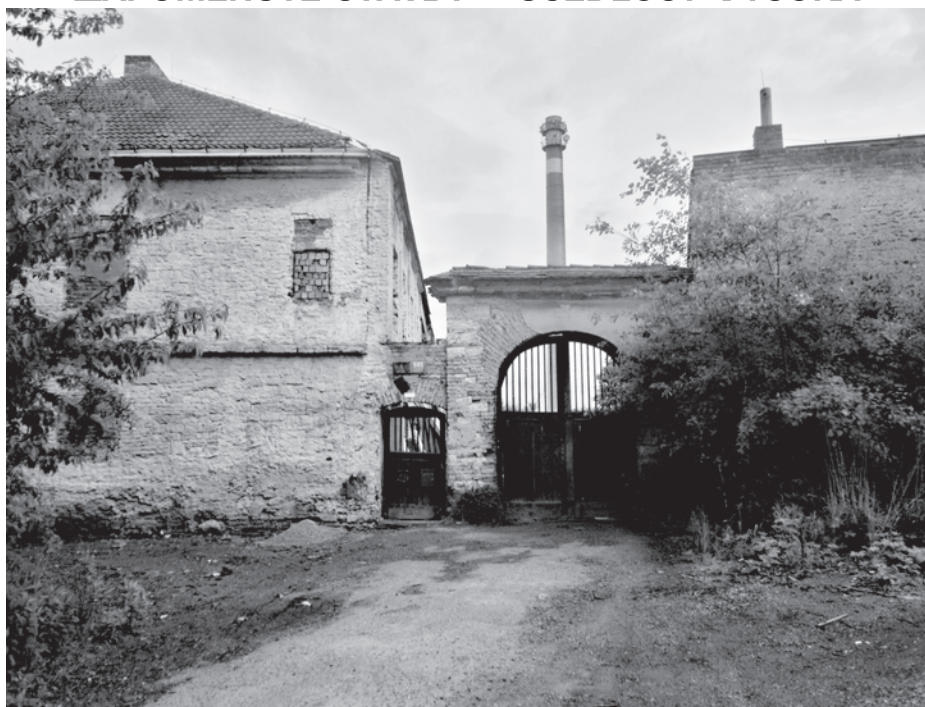
ČÍSLO 11

ROČNÍK II.

ZDARMA

MĚSÍČNÍK

ZAPOMENUTÉ STAVBY – USEDLOST VYSOKÁ

POHLED NA DNES JIŽ ZDEVASTOVANOU USEDLOST VYSOKÁ.

NA VYSOKÉ I/1 – 50°3'27"N, 14°22'43"E

V 15. STOLETÍ ZDE BYL postaven klášter, kde v letech 1523–1785 byly ubytovány jeptišky. Pak usedlost koupil rod Schwarzenbergů. Do první světové války zde byla koželužna pod názvem ERPA. Po válce se do této usedlosti stěhovali nájemníci, kteří neměli kde bydlet.

V roce 1945 tuto oblast bránili Vlasovci. Byli ubytováni buď u místních lidí, nebo na dvoře ve vozech přikrytých plachtou. Lidé jim, pokud to bylo možné, dali najíst a umožnili jim částečnou hygienu. Po skončení války byli

Vlasovci zajati Rudou armádou a následně na Vidouli postršeni.

Po druhé světové válce zde byla firma na šamotování spodků lázeňských kamen, kterou v padesátých letech převzal p. Kozlar a přetvořil jí na truhlářskou dílnu.

Po roce 1948 propadla usedlost státu a až do osmdesátých let byla chráněnou památkou. Později, okolo šedesátých let, byl objekt spravován Okresním podnikem bytového hospodářství (OPBH), který postupně lidem nabízel náhradní byty na sídlištích Prahy 5. Po

STAŇTE SE SPOLUTVŮRCI JINONICKÉHO KURÝRA!

Zajímáte se o dění v Jinonicích, disponujete zajímavými fotografiemi nebo informacemi o akcích / událostech, či vás baví psát a chtěli byste se o své články podělit s ostatními čtenáři Jinonického Kurýra? Pak neváhejte a napište nám! Rádi s vámi, našimi čtenáři, navážeme bližší spolupráci! Pište či volejte na níže uvedené kontaktní údaje:

mail: redakce@jinonickykuryr.cz

Tel.: +420 608 745 433

Záluské 94/49 Praha 5, 158 00

Těšíme se na vaše zprávy!

uvolnění objektu zde byly sklady OPBH. Objekt spravovali až do roku 1988, kdy ho prodali slovenské firmě z Bardejova vyrábějící bazény, která zde však působila jen krátce.

Později se zde vystřídal několik dalších firem a dům za tu dobu značně zchátral. Nyní je ve vlastnictví soukromého majitele a osud usedlosti je zcela v jeho rukách. Zvláštností je, že se Usedlost Vysoká nachází na samém konci Jinonického katastru.

Jaroslav Strnad

INZERCE

Tenisový klub DTJ Jinonice

Pořádáme nábor do tenisové školy, pro případný zájem nás kontaktujte na tel. 775 396 948

- 10 tenisových kurtů
- Tenisová škola
- Klubovna s kompletním zázemím
- Bar s občerstvením

tel. 721 690 670
e-mail: info@dtjtenis.cz
Butovická 837/41 Praha 5

dtjtenis
www.dtjtenis.cz

Barvy Jinonice

15% sleva
na tónované barvy

Color Pod vodovodem 4, 158 00 Praha 5 - Jinonice
tel.: +420 777 715 809, e-mail: info@icolor.cz, www.icolor.cz

VÝPRAVA DO PÍSKOVCOVÝCH SKAL – 4. ZÁVĚREČNÁ ČÁST

JAROSLAV BOUDNÝ – dopisovatel Jinonického Kurýra, autor mnoha článků na portálech Neviditelný pes a Britské listy.

4. část povídky z knihy „Žili jsme v nevábné době“ která se odehrává v roce 1953 na jinonické Vidouli.

...ZÁBAVA UPLNĚ ODLIŠNÁ

Sešli jsme se s místními kluky a vptávali se jich na ten výbuch, ale pomalu se na něj zapomnělo a my jsme nebyli vůbec v podezření. Nad skalami bylo pole a tam se pěstovalo obilí a po žních tam postavili velké stohy slámy, z nichž dva byly velké jako dům. „Kluci, pojdte s námi na stoh. Co tam je, to jste ještě neviděli,“ vyzval nás kluk, který místní vedl. „No, to jsme teda zvědaví,“ řekl za nás Jirka a šli jsme společně na pole. Když jsme přišli ke stohům, nevěřili jsme svým očím, jak byly vysoké a taky co tam kluci udělali. Stohy byly provrtané ze shora dolů a různé chodby vedly do různých směrů.

Když jsme vylezli nahoru, mohli jsme si vybrat díru a do ní skočit. Jirka, který z nás byl nejodvážnější, skočil do díry a zmizel. Karel a já jsme dlouho váhali. „Tak nebudte srabi, skočte tam, uvidíte něco,“ povzbuzovali nás místní kluci. Mezitím Jirka volal zespoda: „Je to bezvadný, pojdte!“

Překonal jsem se a skočil do dí-

ry. Upadl jsem do tmy a jel jsem po zadku stále rychleji a cítil jsem, že jsem vjel do zatáčky a pak zase do obrácené a už jsem viděl v dálce světlo. V tom jsem vylétl ze stohu kus nad zemí a dopadl do slámy. Žádný tobogan na Matějské pouti se tomu nevyrovnal. Jezdili jsme tam až do „zblbnutí“ a už jsme se nemohli

dočkat, až zase přijdeme.

Ve čtvrtek jsme se opět dostali ke stohům. Jeden z nich byl ještě nedotčený a tak jsme začali dělat schody a tunely. Podařilo se nám udělat takové koryto, které končilo asi dva metry nad zemí. Dole jsme nanosili slámu, takže, když někdo vylétl z koryta, letěl vzduchem a dopadl na slámu. „Kluci, já to zkusím až ze shora, tak tam dejte ještě víc slámy,“ zavolal na nás Jirka. Upravili jsme dopad a čekali. Jirka sjel až na kraj koryta a vylétl do dálky aspoň čtyři metry a dopadl do měkkého. „Tak, a budeme soutěžit, kdo dolétne nejdál,“ zavolal jsem na ostatní kluky. Všichni se nahrnuli na vrchol a už jsme „létali“.

Asi při čtvrtém letu jsem byl na druhém místě. Jezdili jsme těsně za sebou, takže nebylo možné, aby se někdo v korytě zarazil nebo zpomalil. Skočil jsem do koryta a chtěl jsem jet co nejrychleji, ale asi v polovině jsem zachytil o vyčnívající povříslu (upletený provaz ze slámy, kterým se svazují snopy) a naráz jsem se zastavil. Ale to už jel druhý

kluk, který do mě vrazil, a oba jsme letěli vzduchem k zemi. Ve vzduchu jsem se otočil a dopadl jako první. Pravá ruka se mně ohnula v zápěstí a druhý kluk dopadl hlavou a nosem na mou ruku. Ucítil jsem strašnou bolest a vyskočil jsem a začal běhat sem a tam. Druhý kluk měl silně rozbitý nos a crčela mu z něho krev. Ruka mně visela bezvládně a začala modrat v zápěstí.

„Co se stalo, Jardo?“ křikl Jirka, který hned skočil dolů, ale já jsem pořád běhal dokola a ruku držel ve vzduchu. Karel rychle přišel a našel kus povřísla a uvázal mně na něj ruku. „Musíme jít k doktorovi,“ řekl Jirka a šli jsme na trolejbus a jeli do Kartouzské ulice. Když doktor viděl ruku uvázanou povříslu, dělal si ze mě legraci, ale mně do smíchu nebylo. Dal mně ruku na šátek, ovázal obinadlem a poslali nás na Karlovo náměstí do nemocnice, kde mně udělali rentgen a zjistili, že mám ruku zlomenou v zápěstí. Doktor mně ruku srovnal, až jsem se bolestí počůral a dal mně sádru. Dva dny jsem bolestí nemohl spát, ale třetí den už jsme zase šli ven, ovšem na stoh už ne. Tři týdny jsem měl ruku v sádře a pak asi čtrnáct dní jsem ji rozcvičoval, takže jsme žádné zvláštní výpravy dělat nemohli.

Tak skončily naše návštěvy Jinonic. Ale tomu, že jsme tyto věci zažily v Praze, by dnes někdo ani nechtěl věřit. Na skály jsme se ještě za nějaký čas vrátili, ale skládka již byla odstraněna a keře vysekány. Jen ta střepina stále čněla ze skály, ale kdo to nevěděl, tak si toho nevšiml.

Jaroslav Boudný
INZERCE

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ

ŠATNY

NÁBYTEK NA MÍRU

STAKO®

- RODINNÁ FIRMA S 14-TI LETOU TRADICÍ
- KRÁTKÉ DODACÍ LHŮTY DÍKY VLASTNÍ VÝROBĚ
- GRAFICKÝ NÁVRH + KALKULACE ZDARMA
- JEDNODUCHÝ 3D ON-LINE NÁVRHÁŘ NA STRÁNKÁCH

Na všechny druhy
vestavěného nábytku

SLEVA
33%

STAKO NÁBYTEK NA MÍRU S. R. O.
ŠAFRANKOVA 1243/3
155 00 PRAHA 5
stako@stako.cz, www.stako.cz

PŘEDVÁDĚCÍ STUDIA:
PRAHA 5 – KOŠÍŘE, PLZEŇSKÁ 255/163, TEL.: 257 212 414
PRAHA 7 – HOLEŠOVICE, ARGENTINSKÁ 6, TEL.: 220 876 807

www.stako.cz
stako@stako.cz

DVOJNÁSOBNÁ VRAŽDA V PROKOPSKÉM ÚDOLÍ – DOKONČENÍ

JINONICKÝ HŘBITOV NA KTERÉM JE JEDNA Z DÍVEK POCHOVÁNA.

POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA

Legenda české poválečné kriminalistiky major Jaroslav Zahradka vyřešil s týmem svých kolegů desítky vpravdě ošemetných případů a vychovával nové adepty kriminalistického řemesla. O tom, že i v tomto směru obstál se ctí, svědčí právě tento případ – vyšetřovat jej začal Zahradka, pachatele však usvědčil jeho žák – plukovník Jiří Markovič.

Vše začalo v době pro tento národ mimořádně hektické. Dne 8. července 1968, půl hodiny před půlnocí, se našly mrtvoly dvou trináctiletých dívek – Jany a Jarmily. Stalo se tak na samém okraji Prahy v Prokopském údolí v lese zvaném Punčocha. Neznámý vrah na ně celkem šestkrát vystřelil z pistole.

TŘI VERZE DO ZAČÁTKU

„Na začátku pátrání byly stanoveny tři základní vyšetřovací verze,“ vzpomíná po více než třiceti letech Markovič. „Podle první mohla být pachatelem osoba z okruhu známých děvčat. Podle druhé to mohla být kriminálně závadová osoba se sklony k agresivitě nebo duševně nemocný pachatel. Třetí možností bylo, že vrahem je člověk maximálně závislý na zbraních, které však vlastní neoprávněně, a protože byl náhodně vyrušen, vraždil.“ Vyšetřování se sice rozběhlo, ale další politický vývoj policejní práci nepřál. Okolo bylo příliš rušivých momentů.

Mezi podezřelé právě pro třetí verzi se tehdy dostal pod policejní drobnohled tehdy ještě ani ne dvacetiletý František Zenker. Dokonce u něho byla provedena domovní prohlídka, ale žádná zbraň se nenašla. Navíc měl podezřelý hned dvě téměř nevyvratitelná alibi, o něž se postarala jeho sestra a kamarád Karel Malíček. Střelba byla dle svědka slyšet přesně v 16:30.

O ŠEST LET POZDĚJI

V roce 1974 došlo v Praze na

Těšnově k dalšímu závažnému zločinu. Při přepadení tamního poštovního úřadu byl zastřelen mladý policista. Hlavní město bylo na nohou! Na policejní okrsky se tehdy musel dostavit prakticky každý, kdo měl záznam v souvislosti s držním zbraně. Žel ani v tomto případě neměli tehdy policisté štěstí. Tento případ je dokonce neobjasněný dodnes. „Přesto tato událost do našeho vyprávění patří,“ vysvětluje plukovník. „K výsledku musel i náš starý známý František Zenker. O vraždě nadstrážmistra Veliška toho mnoho nevěděl, ale během výslechu se doznal k oběma vraždám v Prokopském údolí. Já se to dozvěděl později, jenom tak mezi řečí.“

Zenker se opravdu v jednom okamžiku přiznal, ale po chvíli si uvědomil, co by se mu mohlo stát, a začal znovu zapírat. „Jedinou cestou ke konkrétnímu výsledku byla rekonstrukce,“ opakuje i dnes potvrzenou pravdu zkušený vyšetřovatel. „Ona se nakonec uskutečnila. Místo vyšetřovatele a operativců tam však byli především nic neznalí funkcionáři toužící po pochvalě a podle toho to také dopadlo. Zenker tam s nimi sehrál neskutečné divadlo. Popletl páté přes deváté a nakonec neměli kolegové v rukou ani jeden přímý důkaz! Prokurátor musel podezřelého propustit na svobodu.“

VÝPOVĚĚ BEZ PŘÍKRAS

Zahradka už byl v důchodu, šéfem mordparty byl Markovič a tenhle případ mu ležel pořádně v žaludku: „Nejdříve jsme rozbili Zenkerovo alibi. Sestra lhala, aby kryla bratra, kamarád chránil i sám sebe. Psal se rok 1980, když jsme si ho zase přivolali k výslechu. Už toho měl sám plné kecky.“ Výpověď byla spontánní, později ji potvrdila i nová rekonstrukce: „Byla to nešťastná náhoda. Sehnal jsem novou pistoli a potřeboval ji vyzkoušet. Po práci jsem se doma pomazlil se psem a pak sám vyrazil do Prokopáku. Bylo nádherně. Našel jsem si terč, turistickou značku na stromě,

i správnou vzdálenost. Akorát jsem si neuvědomil, že mezi mnou a cílem vede pěšina, po které může někdo projít. Zmáčkli jsem spoušť a bylo zle. V tom okamžiku se tam objevilo to první děvče.“ „Vy jste poznal, že jste ji zasáhl?“ „Samozřejmě. Na její hlavě se objevila velká červená skvrna. Ale nevěděl jsem, jestli mě nepoznala. Tak jsem vystřelil znovu, do zad.“ „Počkejte, vy jste ji znal?“ „Jasně, občas jsme se tam potkávali. Pozdravili se, prohodili pár slov. Představte si, že den předtím jsme společně leželi u tamního koupaliště! Jenomže malérům ještě nebyl konec. Když jsem k Janě docházel, objevila se tam Jarmila. Šla totiž pár kroků za ní! Najednou jsme se dívali jeden druhému do očí. Musel jsem zabít i ji! Vystřelil jsem a zasáhl ji do prsou. To už jsem k nim došel, takže další dvě rány jsem do nich vypálil z bezprostřední blízkosti.“ „Jak jste poznal, že jsou mrtvé?“ „Obě, jednu po druhé, jsem poplácal dlaní po tvářích. Nehýbaly se. Ještě jsem je musel někam schovat. Odtáhl jsem je do nedalekého lesíka...“

Také soudní přelíčení bylo složité, po několika odvoláních musel pachatel za vraždu a ublížení na zdraví s následkem smrti za mříže na dlouhých dvacet pět roků!

DODATEK REDAKCE

Jedna verze ještě mluví o tom, že vrah se přiznal pod narkózou v nemocnici při běžném operačním zákroku, ale to je jen nepodložená informace.

V Hlubočepích zase koluje historka, že se násilník tzv. podkecl v hospodě. Dále jsme zjistili, že dívky nenašel jen otec, ale i Jaromír Platoš a Mirek Bartáček, kteří běželi do Jinonic zavolat policii. Jedna z dívek byla též zvaná Galina.

V každém případě, všechna čest kriminalistům, neboť tyto vraždy byly téměř promlčeny. Krátký rozhovor s Jaromírem Platošem v příštím čísle.

INZERCE

VINOTÉKA MATĚJ

Koncem srpna BÍLÝ, začátkem září ČERVENÝ

BURČÁK

OPĚT Z VELKÝCH PAVLOVIC

BUTOVICKÁ 70/44 JINONICE WWW.VINOTEKAMATEJ.CZ

„Pijte burčák...je lepší se po... ,než oslepnout!“

SELFIE Z POHLEDU HUSÁKOVÝCH DĚTÍ

JE TO VLASTNĚ NENÁROČNÝ ÚKON, v dnešní době nic nestojí, a pokud je člověk ve správném čase na správném místě, tak je na sociálních sítích téměř king. Prostě sám sebe vyfotit, nic víc. Ovšem v dnešní době velice záleží na místě, kde je fotografie pořízena - čím větší adrenalin, tím lepší! Koukám v televizi na Tour de France a tiše závidím těmto sportovcům jejich fyzickou. Mám v hlavě vzpomínku, jak v tomto kopci Alp měl dvoulitrový motor co dělat, aby ve čtyřech vyjel závěrečné stoupání ke konečné velké kabiny. Partička teenagerů si klidně vleze vedle pásky a zkouší zachytit nejlepší selfie s favoritním cyklistou. Později se z radia dozvídám, že před závěrečnou etapou způsobil fotograf hromadný pád...

Fakt smutná věc. Dějiny selfie sahají až na začátek devatenáctého století, kdy se začali lidé fotit před zrcadlem prvním přenosným fotoaparátém Kodak Brownie. Takže selfie historii trochu má, není to jen výmysl zlaté mládeže a také to není taková nuda jako dřív. V prosinci roku 2012 magazín Time zaznamenal, že slovo selfie patří mezi deset nejvyhledávanějších výrazů.

Přestože selfies existují již roky, teprve roku 2012 se tento termín rozšířil masově. Podle průzkumu z roku 2013 dvě třetiny australských žen ve věku od 18 do 35 let pořizují selfies hlavně pro publikování na Facebooku. Na tom samém místě má i svou selfie papež František, a to se mi líbí. V roce 2013 se slovo selfie stalo natolik

běžným, že bylo zařazeno do online slovníku Oxford English Dictionary. Skupinová selfie, tzv. Group Selfie, vyfocená na předávání Oscarů v roce 2014, se stala nejsdílenějším snímkem všech dob.

Takže s padesátkou na krku proti selfie vlastně nic nemám, jen jsem se nedávno modlil za opojený párek mládeže, když pořizovali selfie při západu slunce na tzv. Slapské vyhlídce na posledním vystouplém kameni, šel z toho mráz po zádech - stačil jeden chybný krok... Později jsem se ptal, stálo vám to za to? A oni, jasně, pro tuhle selfie jsme sem jeli 25 kiláků, bez ní bychom se domu nevrátili. No comment, jen jsem zakroutil hlavou. **eS**

NĚMECKÁ ŠKOLA V PRAZE ZVE NA 5. ČESKO-NĚMECKÝ OKTOBERFEST

Již pátým rokem se mohou obyvatelé Jinonic zúčastnit tradiční školní slavnosti, a okusit tak oktoberfestovskou atmosféru. V sobotu 6. září se areál školy otevře veřejnosti. Děti se mohou těšit na spoustu her, atrakcí a dílniček, dospělí na pravé oktoberfestovské pivo a další speciality.

O zábavu se jako každým rokem postará pravá bavorská kapela „Die drei Muhagln“, jež dorazí přímo z Mnichova, a také školní kapely. Loni proběhla poprvé soutěž o nejhezčí bavorský kroj, která se díky velkému úspěchu zařadila mezi tradice slavnosti, přičemž i letos se očekává hojná účast. Na ochutnávku z loňského Oktoberfestu se můžete po-

dívat do fotogalerie na internetových stránkách Německé školy v Praze www.dsp-praha.cz.

Pro Jinonický Kurýr **Marie Grygerová**

Německá škola v Praze / Deutsche Schule Prag
Schwarzenberská 1, Praha 5 - Jinonice

INZERCE

TIRÁŽ

JINONICKÝ KURÝR

ČÍSLO 11, ROČNÍK II.

ŠÉFREDAKTOR

SVATOPLUK BARTOŇ

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA,

GRAFICKÁ ÚPRAVA

MARTIN JAROLÍMEK

KOREKTURA

JANA TATEROVÁ

EDITOR

MILAN LOUCKÝ

KULTURA

LUBOŠ KŘIVANEC

BLOGGER

JAN RYS

ADRESA REDAKCE

ZÁLUSKÉ 94/49

PRAHA 5 – JINONICE

158 00

KONTAKT

redakce@jinonickykuryr.cz

dopisy@jinonickykuryr.cz

608 745 433

608 806 202

 JINONICE LIVE

YDAVATEL

SVATOPLUK BARTOŇ B+B

PRAHA 5, ZÁLUSKÉ 94/49

PSČ 15800

IČO 40850226

Vychází v nákladu

4 000 ks měsíčně.

Roznášeno do:

2 996 doručovacích adres

1 001 firem v regionu

NA NIŽE UVEDENÉM ÚČTU

PŘIJÍMÁME DOBROVOLNÉ FINANČNÍ

PŘÍSPĚVKY URČENÉ K PODPÖRE

JINONICKÉHO KURÝRA

BANKOVNÍ SPOJENÍ

2400410577 / 2010

FIO BANKA

MK ČR E 21243

NEURONLINE

Spolehlivý internet pro byty, rodinné domy i firmy.

- Ceny internetu od 297,- Kč měsíčně a bez dlouhodobých úvazků.

- Individuální řešení pro kanceláře, obchody či restaurace.

- Profesionální technická podpora s hotline 24h denně.

www.297.cz / info@297.cz / tel: 226 216 906 nebo gsm: 722 701 091

CHOV VČEL V PROKOPSKÉM ÚDOLÍ

JEDNÁ SE O HISTORII DLOUHOU bezmála devadesát let. Naše rodina se v Prokopském údolí usadila někdy v roce 1928. Tehdy se sem do nově postaveného rodinného domku nastěhoval Josef Boubín, starší bratr mého dědečka. Údolí a jeho okolí v té době patřilo do katastru samostatné obce Řeporyje a bylo tak za hranicemi Prahy. Postupně zde vznikala malá osada, která dostala příznačné jméno Nová Ves. Jednalo se opravdu o téměř osamělou vísku. Dlážděná silnice končila zhruba dva kilometry daleko v Jinonicích a ke konečné pražské městské dopravě u tehdejších Walterových závodů to bylo ještě o kilometr dále.

O pět let později, nedaleko od svého bratra, zakoupil pozemek i můj dědeček Matouš Baubín a postavil zde druhý rodinný dům. Někdy kolem roku 1934 začal s pomocí svého bratra se včelařením i on. Po smrti Josefa Boubína v roce 1972 převzal chov včel na dalších třicet let jeho syn Jaroslav, ale po jeho smrti v roce 2002 chov včel na

svém původním místě zanikl. K zisku prvních včel mým dědečkem se váže úsměvná historka. Bylo to někdy v první polovině sedmdesátých let minulého století. Pomáhal jsem dědečkovi při ošetřování včel a jako zvědavý chlapec jsem se ho ptal, jaké že to včely vlastně chová. Odpovědí bylo, že Svatoštěpánské. Neváhal jsem a začal jsem pátrat nejprve v domácí a pak i v místní lidové knihovně v Jinonicích. Žádnou zmínku o Svatoštěpánských včelách jsem nikde nenašel. Po opětovném dotazu dědeček připustil, že vlastně neví, jaké včely chová. Jméno jim dal podle toho, jak je získal. První roj totiž dostal od faráře z kostela Svatého Štěpána, do jehož farnosti tehdy patřil. Zřejmě se ve skutečnosti jednalo o včelu medonosnou kraňku.

Pro chov se tehdy používal patrový úl. V dolním patře královna snášela vajíčka a byl určen pro obnovu včelstva. Do horní části včely ukládaly med. Horní část úlu byla od dolní oddělena tzv. královskou mřížkou. Tou mohly volně

procházet včely, ale zabráňoval proniknout větší královně do horní části. Plástve se vyndávaly postupně jedna za druhou dvířky umístěnými v zadní části úlu.

V osmdesátých letech minulého století náš chov včel stagnoval až do doby, než se mu začal naplno věnovat můj otec – Petr Baubín. Ten ho rozšířil a zavedl i nový typ úlů. Říká se jim nástavkové. Chov, až na jednu výjimku, postupně převedl do nich. Plástve se z těchto úlů vyndávají směrem vzhůru. Díky tomu je možno kontrolovat postupně plástve nezávisle na sobě.

V současnosti se každý rok na zimu ukládá nejméně čtrnáct včelstev. Kolik jich přežije do jara, však závisí na několika faktorech. Kromě délky a krutosti zimy také na tom, jak úspěšně se podaří během léta bojovat s varoázou. Tedy s roztočem, který byl před několika desítkami let zavlečen do Evropy. Zatímco včelí společenství v jeho domovině se s ním dokáží vyrovnat, pro evropská včelstva je roztoč bez pomoci včelaře smrtící záležitostí. Plně tomu odpovídá i jeho odborný název Varoa Destructor.

Po roce 2000 postupně rozvíjíme i prodej medu, ale i dalších včelích produktů a to jak přímo v Prokopském údolí, tak i na dalších místech.

Ing. Petr Baubín

Nová Ves 380, Praha 5, 158 00

602 209 040

pbaubinst@prokopskymed.cz

www.prokopskymed.cz

PRODEJNÍ MÍSTA:

Cukrárna Srdíčko

Černokostecká 23

Otevřeno: Po - So 10 - 18

Večerka Pejevové 3122

Černokostecká 23

Otevřeno: Po - Pá 8 - 12 a 14 - 22; So, Ne 9 - 22

DISTRIBUČNÍ POBOČKY:

Petr Baubín ml.

Pejevové 3120, Praha 4, 143 00

mobil: 605 256 170

Draga Broszová

Roháčova 38, Praha 3, 130 00

mobil: 725 844 418

Martin Koukl

Praha 9, Letňany

mobil: 602 318 120

INZERCE

Oddíl akrobatického rock and rollu

RRC DOMINO

přijme nové členy pro

párový tanec i do dívčích formací

Věkové skupiny KIDS (7 - 15 let)

TEENS (15 - 25 let)

ADULTS (25 - 99 let)

Tréninky probíhají

Tělocvična TJ Sokol Jinonice (Butovická 100/33, Praha 5)

Tělocvična TJ Sokol Bratronice (Bratronice 121, Bratronice u Kladna)

Více informací

www.rnr.sokoljinsonice.cz • rrcdomino@seznam.cz

774 971 333 (Burg), 723 844 644 (Kočová), 776 710 190 (Burgrová)

Začínáme 8.9.2014

JEDEN DEN ZE ŽIVOTA JINONIC

TA OBEC PRAŽSKÁ MALÁ, KDESI NA PRAZE PĚT, OBČAS SNAD VYPADÁ, JAKO BY SPALA, ALE PRO NÁS ZNAMENÁ SVĚT... PŘESTOŽE SOUČÁSTÍ HLAVNÍHO MĚSTA JSME JIŽ DLOUHÁ DESETILETÍ, STÁLE OZNAČUJEME CESTU SMĚREM DO CENTRA VÝLETEM DO „PRAHY“. KDYŽ NAOPAK ČLOVĚK PŘESPOLNÍ ZABROUSÍ DO TĚCH KONČIN POD VRCHEM VIDOULÍ, ČASTO VÁHÁ, ZDA JIŽ HLAVNÍ MĚSTO NEOPUSTIL. NAŠINEC SI VŠAK DOKONALÝ OBRAZ SVĚHO RODIŠTĚ VZÍT NENECHÁ. JE V NĚM NĚCO MAGICKÉHO. NĚCO STMELUJÍCÍHO. NĚCO, CO ZKRÁTKA JINDE NENAJDĚTE.

Píše se rok 1988. Republika slaví sedmdesát let od svého vzniku (přestože se za tu dobu bohužel změnila k nepoznání) a spolu s celým třetím úsekem metra B se otevírá také stanice Švermova. Nedlouho po zahájení provozu se však svého komunistického jmenovce zbavuje a přebírá místní název. Rozlehlé lesy Prokopského údolí tak od té doby dělí od historického centra hlavního města Prahy pouze několikaminutová cesta podzemkou. A samotné Jinonice si rychle získávají status střediskové vesničky uprostřed města. Život tu líně plyne, lidé se scházejí na svých oblíbených místech, vesele klábosí o problémech všedního života i hluboké politiky a jsou tu spokojeni sami pro sebe. Zároveň by si však jen málokdo dokázal představit život bez úzkého kontaktu s velkoměstem.

Za domem lze spatřit srnku, ale žádný problém není ani čínské jídlo ve dvě hodiny ráno. Kostel, soustava rybníků, kterým vévodí majestátný Schwarzenbergův zámeček, ale také nepřetržitá noční doprava, nespočetné ubytovacích

a stravovacích (především tekutiny doplňujících) zařízení a údajně dokonce jeden nevěstinec. Život zde znamená veškeré výhody urbanizace snoubené s chráněnými přírodními památkami na dosah ruky. Je vůbec možné nalézt idyličtější místo na zemi? Na první pohled nikoli. A přece není vše tak růžové, jak se může zdát.

Možnost užívat si veškerý zmiňovaný komfort s sebou přináší také problém s jeho rovnováhou. Je hranice, která se zkrátka nesmí překročit. Ve chvílích pesimistických návalů si ale říkám, že už jsme ji nechali daleko za sebou.

Nejsem pamětníkem, a přesto vidím, jak se mi můj rodný kraj mění před očima. Od vsi lidí Ninonických, přes vlastnictví rodu Schwarzenbergů až pod křídla matičky Prahy prošly Jinonice řadou změn. A koloběh událostí se (bohužel?) stále zrychluje.

Když jdete v zapadajícím slunci ulicí Stodůlecká po hrázi Butovického rybníka, zahnete na stejnojmenný bulvár, táhnoucí se do dále, posbíráte kaštiny a s trochou štěstí překonáte čtyřproudou silnici a doputujete až k rybníku Jinonickému, nepochybujete o tom, že puch velkoměsta je někde daleko a vy se ocitáte uprostřed vesnického života s absencí veškerého stresu. Na druhou stranu jsou zde i jiná panoramata. Nedaleko stanice metra se tyčí několik vysokých žlutých jeřábů, připomínajících železobetonové změny místní krajiny. Je pravdou, že tato místa jsou symbolem těžkého průmyslu dlouhá léta, nicméně kráter, jehož finální verzi

by měly být další skleněné kanceláře a nákupní centra, se táhne daleko na všechny strany.

I to poslední zelené místo nedaleko poštovní stanice neodolalo náporu investorů a podle nedávných zpráv se Magistrát nestydí vyrušit ze spánku ani vojáky generála Vlasova odpočívající od konce druhé světové války pod pískovcovými skalami vrchu Vidoule. A přitom se to děje všechno tak nenápadně. Nebo dokonce správně. Opuštěné prostory bývalého automobilového závodu Walter, ač s historickou hodnotou, oku příliš nelahodily a příjemnější tak budou kanceláře a bytovky s precizně posekaným trávníkem. Travnatý plac, věčně zarostlý křovisky, střídá moderní vyhlídka Forest Hill a na opuštěnou louku s dřímajícími Vlasovci si za nedlouho nikdo nevzpomene. A my budeme dál sedět před bárkem, pokojně debatovat a užívat si našeho autonomního života separatistů. A tak to má být, o tom není pochyb. Jen bychom si měli dát pozor. Za nedlouho nás rozpůlí pražský okruh, tak aby mi pak mou oblíbenou lavičku pod kaštiny nevystřnadila tramvajová zastávka, co ukazuje přesný čas příjezdu a odjezdu soupravy. A abych se měl ještě kde natáhnout a celé dny pozorovat oblohu. Stačí jen malý kousek trávníku. A ani snad nemusí být precizně posekaný.

Naštěstí panika ještě není na místě. Domy sice rostou i na zdánlivě nepoužitelných pozemcích, ale život se zatím nemění. Duch Jinonic se předává z generace na generaci a já doufám, že z toho stereotypu ještě nějaký čas nevykolejíme. A že i moje děti uslyší tajemné historky na barové formance o vojenském prostoru, připomenou si, kde v Pelíškách „rozkaz zněl jasně“ nebo nahodí udičku za mrazivé prosincové noci na tenkou krustu Jinonického chovného rybníka. Tady jsem zkrátka doma.

Jan Rys

INZERCE

COTTON BAR

Léto ve znamení
Kingswood – cider

Otevřeno denně od 17 hodin
Rohatecká 50, Praha 5

JINONICE TROCHU JINAK – 5. ČÁST (GEOCACHING)

DALŠÍ DÍL NAŠEHO POZNÁVÁNÍ JINONIC Z POHLEDU GEOKAČERA ZAMĚŘÍME NA BUDOVU A ORGANIZACI SOKOLA

První české sokolské spolky, inspirované německými cvičebními uskupeními, vznikaly v devatenáctém století, první valná hromada se konala z popudu dr. Miroslava Tyrše v roce 1862. Spolek měl za cíl nejen zlepšování fyzické kondice členů cvičením a pravidelnými výlety, ale také osvětovou činnost, jeho váha ve společnosti byla mnohem významnější než dnes, byly na něj napojeny i důležité politické osobnosti své doby, ale i kulturní představitelé.

Až do druhé světové války šlo o významnou společenskou organizaci se silným vlasteneckým cítěním. Byla ovšem zakázána ke konci roku 1941 kvůli napojení na odbojovou činnost (členem Sokola byl i J. Gabčík, který se podílel na

atentátu na Heydricha). Po válce byla činnost Sokola na krátkou dobu obnovena, ale záhy byl opět zrušen a stal se formální součástí Tělovýchovné jednoty a jejích předchůdců, i když samotný pojem sokol jako cvičení zejména v menších pražských čtvrtích nezaknidl a i v osmdesátých letech stále děti chodily „do sokola“, kde ještě cvičivali i staří členové. K obnovení činnosti organizace došlo záhy po sametové revoluci v roce 1990.

Sokolovna, budova organizace, se našla v Čechách v městysech, městečkách, městech, ba i na některých větších vesnicích. Dodnes s ní bývají spojeny taneční zábavy a kulturní život místa, jde často o jednu z honosnějších budov - je vidět, že obce si na reprezentativnosti spolkové budovy dávaly záležet, i když mohlo jít i o výrazně

menší budovy, které opravdu sloužily jenom jako tělocvična a poskytovaly základní zázemí členům (například dřevěná budova Sokola v Radlicích, která ovšem v osmdesátých letech zanikla při rozšiřování Radlické ulice) - často šlo ovšem o provizorní prostory.

Jinonický Sokol je budova umístěná do ohybu ulice Butovická. Ačkoliv Sokol v Jinonicích existoval již od roku 1897, dnešní budova byla vybudována až za první republiky - slavnostní otevření se konalo v roce 1926. A právě k této budově se vztahuje samotná keš, mimochodem, nejde o jedinou pražskou keš související se Sokolem - její zakladatel vytvořil ještě další čtyři sokolské keše, které stojí za odlov. V jejich popisu se pak o jednotlivých organizacích a budovách může zájemce dozvědět další informace.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKY

1. Heslem Sokola nebylo nikdy:

- a) Ni zisku, ni slávy! b) Lví silou! c) Za svornost mezi národy monarchie! d) Za národ, drahou vlast!
e) Kupředu, kupředu, zpátky ni krok!

2. Jak vypadala sokolská čapka?

Odpovědi pošlete na mail soutez@jinonickykuryr.cz - slosování proběhne 15. 9. 2014

Hlavní Cena:

Společnost Neuron online poskytne vzorek pivních speciálů nebo vzorek rakouských a španělských vín nebo slevu z připojení do internetu od Neuronu v hodnotě 1000 Kč. Vítěz má právo si odměnu vybrat.

INZERCE

Hartman!

Při příležitosti 20tiletého výročí existence firmy na českém trhu pořádá firma Hartman Czech mimořádný **výprodej starých kolekcí zahradního nábytku a doplňků**. Tato akce proběhne v termínu **15. 9. – 10.10. 2014**, každé pondělí – pátek od **10.00 do 17.00** hodin ve skladových prostorách firmy v Logistickém centru Tulipán (O.T.E.C.) **Průmyslová 1368, Hostivice – Palouky**.

Pro více informací navštivte:

www.nabytekhartman.cz

Křest debutového alba
THE SISTERS
hosté
Justin Lavash
Antoinés
Gits

FROM OUTER SPACE

ke vstupu
Malostranská beseda CD zdarma
17. září 19:30 150,-

RADLICKÁ RADIÁLA: ANO ČI NE?

POHLED NA BUDOUCÍ MIMOÚROVŇOVOU KŘÍŽOVATKU MEZI JINONICEMI A NOVÝMI BUTOVICEMI.

Radiály jsou ve své podstatě pokračováním dálnic nebo jiných rychlostních komunikací v mezikruží mezi vnějším a vnitřním dopravním okruhem města. V ideálním stavu by po radiálách neměla jezdit vozidla, která nemají zdroj nebo cíl cesty ve městě, což je tzv. tranzitní či zbytná doprava, která patří na vnější (dálniční) okruh města.

Omezování dopravy na radiálách je reálné ve vztahu k tranzitní nákladní dopravě, ale tranzitní osobní automobilová doprava vždy bude využívat nejkratší nebo nejrychlejší městské komunikace z důvodu úspory pohonných hmot a času přepravovaných osob. Případné legislativní omezování vjezdu automobilů do centra města (za vnitřní okruh), může mít na snížení intenzity provozu na radiálách jen nepatrné dopady. Předpokládat větší nárůst podílu hromadné přepravy osob na úkor individuální přepravy osob není reálné, pokud nedojde k náročným investicím do systému PID s P+R, což jsou rozsáhlá parkoviště na okraji města s přestupem na kapacitní kolejovou dopravu, s vhodnou stimulací pro jejich využívání. Radiály jsou proto v městském komunikačním systému nenahraditelné.

V minulých desetiletích prověřovali dopravní inženýři a urbanisté mnoho variant, kudy by bylo možno trasovat Radlickou radiálu, která má propojit plzeňskou dálnici D5, resp. Rozvadovskou spojku s vnitřním dopravním okruhem města. Totiž, Radlická radiála není jen komunikací pro potřeby dálkové dopravy, ale rovněž pro komunikační propojení Jihozápadního Města a satelitních osídlení i průmyslu s dalšími částmi hlavního města Prahy. Prostě, hledala se společná optimální trasa pro dálkovou, příměstskou a vnitřní dopravní dopravu. Konfigurace přírodně unikátní krajiny Prokopského údolí, Dívčích Hradů a Vi-

doule, historicky vzniklé osídlení, infrastruktura celoměstského významu a nová zástavba území, prakticky určily trasu tak, jak je nyní zpracovávána v projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí Radlické radiály.

Trasa Radlické radiály by měla mj. procházet územím Jinonic a Butovic. Ve 21. století je v civilizované zemi všeobecně nepředstavitelné, že by mohla vzniknout jakákoliv nová stavba se zásadními negativními dopady na životní prostředí. Dokonce je žádoucí, aby nové dopravní stavby odstraňovaly nevhovující stav na stávajících dopravních komunikacích. Technicky totiž lze vybudovat komunikace ekologicky přijatelné pro jejich okolí. V konkrétním případě Jinonic a Butovic by měla Radlická radiála převzít dnešní devastující průjezdnou dopravu z ulic Radlické, Řeporyjské, Karlštejské, Puchmajerovy a Klikaté. Uvedené komunikace by měly sloužit nadále jen místním obyvatelům, místním firmám a MHD. Tato funkce Radlické radiály by byla logická a odpověď na její existenci by byla - **ano**.

Projektová dokumentace Radlické radiály uvažuje v prostoru mezi stanicí metra Nové Butovice a Jinonickým zámečkem s výstavbou mimoúrovňové okružní čtyřramenné křižovatky, která by byla ještě více atraktivní pro už nyníjší komunikační zkratku napojující Košíře, Smíchov, Strahov, Dejvice a centrum města trasou ulicemi Řeporyjská - Karlštejská - Klikatá. Z opačného směru je tato trasa rovněž atraktivní, navíc navrhovaný nájezd na Radlickou radiálu ulicí Jinonickou od Košíř je řešen v projektové dokumentaci velmi složitě. Projektanti se dopouštějí zásadního omylu, když tvrdí, že doprava v této trase poklesne tím, že automobilisté se uvědoměle přesunou na Radlickou radiálu. Nepřesnou, naopak, ještě více trasu využijí a více budou devastovat Jinonice.

Uvedená křižovatka je nevhodná i sama o sobě. Radiála v křižovatce není v úrovni terénu natož pod ním, ale naopak je vyvýšena na estakádu. Jinonické rameno křižovatky brání vytvoření souvislé protihlukové bariéry. Ovšem, hluk z estakády šířící se též v podélném směru nelze nijak eliminovat. Butovice a výše položené Jinonice by byly vystaveny hluku, který sice může být těsně pod hranicí normy (kdo může dát garanci?), ale i nižší intenzita hluku není rozhodně příznivá. Přitom Jinonice nepotřebují čtyři křižovatky, které je napojí na Radlickou radiálu, rozhodně postačují křižovatky tři.

Mimoúrovňová křižovatka u Nových Butovic by proto měla být jen třiramenná s napojením Jihozápadního Města na radiálu drženou maximálně při zemi. Třiramenná mimoúrovňová křižovatka by také podstatně zjednodušila pěší vazby Jinonic k metru Nové Butovice. Zajímavou kapitolou je průběh Radlické radiály jádrovým územím Jinonic a Butovic. Místo toho, aby byl navržen jeden tunel s odpovídající vzduchotechnikou, jsou navrženy tunely dva, každý o délce 299 metrů. Tunel do 300 metrů délky totiž nemusí mít vzduchotechniku. Otevřené mezitunelí mezi tzv. Butovickým a Jinonickým tunelem má umožnit únik exhalací do pár desítek metrů vzdáleného panelového sídliště (při ul. Polívkova), do prohlubně domkové zástavby Butovic a do areálu základní školy Tyršova.

Nad mezitunelím nemůže být obnovena původní ulice Radlická, která je proto posunuta směrem do Butovic. Tím vzniká široký komunikační koridor, který netřeba ani komentovat. Místní občanské iniciativy proto požadují realizaci jediného dlouhého tunelu se vzduchotechnikou, nad který bude vrácena dvoupruhová ulice Radlická. Pokud by odpovědné orgány města trvaly na původním neekologickém řešení, odpověď zní - **ne!**

Občanská sdružení Jinonic a Butovic již prosadila několik pozitivních změn v dosud předkládané projektové dokumentaci Radlické radiály, ale uvedené dva zásadní problémy stále trvají. Je proto třeba, aby obyvatelé, kterých se negativní dopady dotýkají, nepolevovali ve svém úsilí a nadále oprávněně požadovali korekce řešení ve zpracováváné projektové dokumentaci, která by měla skutečně zlepšit životní prostředí v cenné části hlavního města Prahy.

Ing. Miloš Pechar